

renceevnen er blevet forringet. De ting hænger nøje sammen, men sådan er de økonomiske love ikke nødvendigvis. Det kunne være gjort bedre.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Jan Petersen sagde, at Socialdemokratiet altid ville være optaget af den sociale balance, og det vil jeg også så gerne tro. Men det er jo lidt svært, når man laver et indgreb i efterlønnen, hvor man især rammer de laveste indkomster, og når man sparer på boligstøtten på en måde, der især rammer de laveste indkomstgrupper.

Man laver det ene indgreb efter det andet: et indgreb imod folkepensionen i højsskattekom-munerne og en forhøjelse af a-kasse-kontingen-tet på en asocial måde, hvor man oven i købet tager det nye, store efterlønskонтингент ud som noget særligt med stor risiko for, at det lige præcis bliver de allersvageste grupper på arbejdsmarkedet, som ikke har penge til at betale det og derfor i den sidste ende ender med at blive tabt, når de bliver ældre og nedslidte.

Kan hr. Jan Petersen ikke forstå, at det er en lille smule svært for os at se, at Socialdemokra-tiet i øjeblikket er optaget af den sociale forde-ling, når man laver sådan noget? Og kan hr. Jan Petersen ikke se, at der er et behov for at ændre kurs, at der er et behov for at lave social genopretning i stedet for at lave alle de dårligdom-me, samtidig med at man øser milliarder ud til erhvervslivet? Eller skal SF være alene om at repræsentere det synspunkt?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Da jeg første gang spurgte hr. Jan Petersen, fik jeg ikke noget svar. Men jeg kan se, at hr. Jan Petersen har en tyk blok foran sig, så nu skulle muligheden være der.

Som den sidste handling, inden Folketinget gik på sommerpause, vedtog et enigt Folketing den 25. juni 1998 vedtagelse nr. 23, som var stillet af Fremskridtspartiet. Hr. Jan Petersen stemte også selv for den. Vedtagelsen havde to punkter. Det ene drejede sig om hjemmehjælp, og det andet drejede sig om at få bygget nogle flere plejehjem og skabe nogle flere institutions-pladser for handicappede.

Spørgsmålet til hr. Jan Petersen er nu følgen-de: Hvor er de to punkter at finde i den finans-lov, der bliver vedtaget i dag? Hvor kan vi finde de ting henne? Man har haft et halvt år til at

få det på plads, og det var vel ikke bare for sjov, hr. Jan Petersen stemte for den vedtagelse tilba-ge i juni måned, selv om det bare var for sjov, man lovede at garantere efterlønnen i folke-tingsvalgkampen?

Formanden:

Hr. Jan Petersen, og derefter er det hr. Villy Søvn-dal, fru Pernille Frahm og hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Frank Dahlgaard mener, det er for sent, og hr. Frank Dahlgaard mener, at det er regerin-gens skyld, vi har høje lønstigninger, og at finanspolitikken har været for slap. Men kunne hr. Frank Dahlgaard så ikke gå herop og sige, at det også er regeringens skyld, at vi har fået 200.000 flere i arbejde, bare sådan for god or-dens skyld? Det er faktisk væsentligt for den almindelige dansker, at der er flere, der har fået de jobmuligheder.

Kunne det have været gjort bedre, spørger hr. Frank Dahlgaard så. Det kunne det måske nok, men i hvert fald ikke ved at kopiere det, hr. Frank Dahlgaards partifæller gjorde, da de regerede i 1980'erne. Det, der har kendetegnet denne regering indtil nu og også skal kendeteg-ne den fremover, er, at man griber ind, før det bliver rigtig slemt, og det er også det, man gør. Det var det, vi gjorde i foråret med pinsepak-ken, der formodentlig efter konservativ opfat-telse var for hård, hvis jeg husker diskussionen ret; men nej, det var den ikke. Der blev behov for mere.

Hr. Jes Lunde spurgte mig, om ikke jeg sta-dig kunne have lyst til at lave lidt social genop-retning. Hvis vi nu tager 75 kr. her og 100 kr. der og et par andre kroner her og der pr. måned og så ser, hvordan det påvirker økonomien for en række af de mennesker i 1999, er det ikke så tosset endda. Fordelingspolitisk er der ikke sket noget større nedadgående skred.

Jeg ved godt, at SF har fremlagt eksempler, og dem bliver vi selvfølgelig nødt til at studere lidt nærmere. Men SF's eksempler bygger jo også på, at stort set alle de mennesker, man har fat i, bliver ramt, og det er jo ikke sikkert, at der bliver nedgang alle vegne. Med det rådigheds-beløb, man får i kraft af de ydelser, man får, med de stigninger, der er, og med de skatter, man betaler næste år, kommer folk ud med skindet på næsen og rigtig mange uden nogen